Sveriges Lärare
Malmö
Nummer 11.
Oktober, 2026

Mitt namn är Alf-Inge Fristedt, och jag är förhandlingsombud för Sveriges Lärare Malmö. Vid förra höstens valkretsmöte valdes jag in som en av Malmös fyra ledamöter i avtalsdelegationen, vilket jag ombetts berätta om här.

Jag funderade mycket över var jag skulle börja, och vad jag ville ha med. Det jag landade i var att texten lika mycket kommer vara en redogörelse för vad som lett fram till att jag idag sitter med ett uppdrag som avtalsdelegat, som om själva arbetet som sådant.

Jag har jobbat som lärare i 25 år, och i princip varit skyddsombud och arbetsplatsombud sen dag ett. Jag vågar hävda, och många som känner mig håller säkert med, att min absoluta största styrka är mitt engagemang.

Sedan barnsben har jag velat göra skillnad och det har jag tagit med mig in i min lärargärning, och senare i mitt fackliga uppdrag. Viljan att skapa en bättre tillvaro för andra är en viktig facklig grundtanke. Det är en solidarisk tanke där gruppen går före individen, men också att det är gruppen som bär upp individen.

När nu svensk skola står inför reform-, och systemskiften på inte bara ett, utan på många nödvändiga områden ville jag såklart vara direkt delaktig i formandet av vårt nästa avtal. Det är ett stort privilegium.

Arbetet som avtalsdelegat inleddes i slutet av augusti med en gemensam uppstartsdag. Var är vi nu? Vilka faser ingår i en avtalsrörelse? Vad tycker ni som avtalsdelegater är viktigt att ha med när vi formar vår strategi? Utifrån faserna i en avtalsrörelse befann vi oss alltså i insamlandefasen. Viktiga och stora frågor att ta hänsyn till inför nästkommande träffar.

Uppstartsdagen fungerade också som en viktig utbildning och introduktion för mig som ny i uppdraget. Man kände sig helt enkelt ganska grön i en omgivning där alla verkade känna alla. Det var så klart inte sant, då en tredjedel av oss sades vara nya avtalsdelegater. Samtal fördes, kontakter knöts och viktiga erfarenheter gjordes. Men viktigast av allt var att tid gavs för att besvara den ack så viktiga frågan vad vi ansåg var viktigt att förbundsstyrelsen tog i beaktande.

Vi har nu i mitten av oktober varit ytterligare två dagar uppe i Stockholm. Där fick vi så äntligen ta del av förbundsstyrelsens avtalsinriktning och första förslag till yrkande. Återigen gavs frågor till oss avtalsdelegater. Vad tycker ni är bra? Vad saknas? Vad behöver vi skruva på tills nästa gång? Vilka diskussioner, och vilka fantastiska dagar!

Hur var det då med det här att alla verkade känna alla? Jo, nog är det så att man redan känner sig mer som en i gänget. Ytterligare bekantskaper knöts, och de som knöts första gången förstärktes ytterligare. Nu är jag varm i kläderna och i gång, och jag konstaterar att det är ett uppdrag som passar mig som handen i handsken.

Och jag ser redan fram emot nästa gång det är dags att åka i väg och få fortsätta arbetet med att ytterligare finslipa strategin inför de snart begynnande förhandlingarna.

”Vad har facket någonsin gjort för mig?”

Så här kan det ibland låta när vi som förhandlingsombud gör våra arbetsplatsbesök på skolor och förskolor i staden. Men vad är ett fackförbund och vad är det bra för? Varför ska just du vara med?

I detta nummer av vårt medlemsblad svarar ett antal av våra förhandlingsombud på frågan varför de är medlemmar i Sveriges Lärare. Alla har sina skäl men alla är lika övertygade om att fackligt arbete är viktigt och gör skillnad.

I något av våra kommande nummer av medlemsbladet fortsätter vi på samma tema och då är det medlemmar ute på arbetsplatserna som svarar på samma fråga: Varför är jag fackligt ansluten?

Vill du vara med i tidningen? Skicka in ditt svar till: johan.eckman@fvsverigeslarare.se med ett tillhörande porträtt likt de du ser på nästa uppslag.

Skolformsförening Förskola

Ensam är inte stark. Vi samlade medlemmar blir till en stark kraft när det kommer till olika förhandlingar. Ju fler vi är desto starkare blir vi och kan på så sätt påverka vår arbetsmiljö ännu mer.

När det kommer till fackligt stöd i olika komplicerade situationer som kan uppstå på arbetsplatsen kan det vara bra att få reda på sina rättigheter. Våra försäkringar som vi har inom Sveriges Lärare är mycket bra och även prisvärda. Dock ska man komma ihåg att medlemsförmånerna som är kopplade till medlemsskapet enbart gäller så länge du är medlem. Går du ur så mister du dessa. Så bli kvar i Sveriges Lärare och behåll medlemsförmånerna.

Daniel Andersson, Lärare i förskola

Tack vare en lång facklig historia har vi i Sverige idag många förmåner som arbetstagare, så som betald semester och föräldraledighet. Med det sagt ska vi inte nöja oss.

Den fackliga kampen tar aldrig slut! Sveriges Lärare behöver arbeta vidare med att lärare ska ha en bra balans mellan krav och resurser genom hela arbetslivet.

Då kommer lärare orka och vilja stanna kvar i yrket. För att det ska bli verklighet behöver vi ha stort fackligt engagemang.

Maria Thilander, Lärare i förskola

Skolformsförening Grundskola

För mig handlar medlemskapet om tryggheten i att jag aldrig står ensam i en vardag som ställer höga krav.

Om arbetsmiljön brister eller om jag råkar ut för en arbetsskada eller en uppsägning, finns där någon som kliver in och strider för mig.

De kollektivavtal som facket har tecknat innebär att jag har en mer hanterbar arbetsbelastning, en rimligare arbetsmiljö och en rättvisare lön än om facket inte hade funnits.

För mig handlar det i slutändan om att vi har noll förhandlingsstyrka utan facket och då är det arbetsgivaren som dikterar alla spelregler. Och det vill jag inte att vi ska gå tillbaka till.

Natalie Morfiadaki, Lärare 7-9 i grundskola

Det är en skillnad på att ”arbeta som” lärare och att ”vara lärare”.

Jag är lärare, därför är det en självklarhet för mig att vara medlem i Sveriges Lärare.

Sveriges Lärare är Sveriges tredje största fackförbund. Det ger oss en styrka gentemot arbetsgivaren, där vi som förbund driver olika viktiga frågor för lärare i vardagen och vid avtalsförhandlingar.

Som medlem ger det mig en trygghet att vi är många medlemmar, med lokala ombud på arbetsplatsen och förhandlingsombud i min lokalförening som alla är lärare och kan sätta sig in i de olika situationer som lärare kan hamna i. Det finns alltid någon man kan fråga, tex om arbetsvillkor, arbetstid, arbetsmiljö, kompetensutveckling, lön och avtalsfrågor. Kunskap är makt!

Tillsammans är jag stark!

Helena Quarfood, Lärare 4-6 i grundskola

Jag är fackligt engagerad eftersom jag vill bidra till en trygg och rättvis arbetsplats

Det är mycket viktigt för mig att alla medarbetare blir lyssnade på och behandlade med respekt samt att lagar och regler följs.

I det fackliga arbetet kan jag vara med och påverka arbetsvillkor, arbetsmiljö och lönefrågor.

Jag vill stötta kollegor som behöver hjälp och se till att deras rättigheter tas tillvara.

Engagemanget ger mig möjlighet att skapa gemenskap, stärka sammanhållningen och göra skillnad.

Jag tror att vi tillsammans kan åstadkomma mer än var och en för sig.

Axel Kristoffersson, Lärare i SU-grupp 7-9 i grundskola

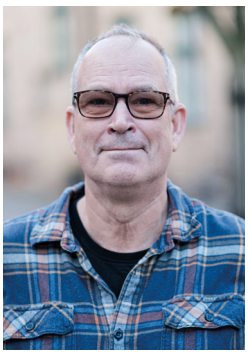
För mig är det lika självklart att vara med i det fackförbund som företräder min yrkeskategori som att betala min biljett när jag åker med kollektivtrafik. Det handlar om solidaritet och kollektivet, eftersom vi tillsammans blir starkare.

Allt det som många tar för givet gällande villkor och förmåner har en gång förhandlats fram mellan arbetsgivare och fackförbund och hade alltså inte funnits om inte representanter från just vårt fackförbund fört vår talan.

Exempel på detta är löneökning, förtroendearbetstid för lärare, reglerad årsarbetstid, föräldraledighet, semester, tjänstepension och mycket mer. Vill man ta del av förmånerna måste man även bidra; så tänker jag.

Fanny Martinsson, Lärare 4-6 i grundskola

Skolformsförening Gy/Vux

Någon gång på 90-talet gjorde jag en av mina VFU-perioder på Bergaskolan i Eslöv. Jag möttes av ett väldigt kollegialt, omtänksamt men ganska dystert lärarkollegium. Beslutet om att kommunalisera skolan låg inte speciellt långt bak i tiden. En lärare berättade att kommunen bjöd på tårtor där det stod ”Välkommen till Eslövs kommun” på tårtkartongerna. Några dagar senare fick skolan en räkning på tårtorna.

– Det har redan blivit många småpåvar, sa en äldre kvinnlig lärare. Passa dig för dem, viskade hon sedan. Det är de som inte vill vara i klassrummet, men de ska ändå tala om för oss hur många fel vi gör och att vi inte kan något.

De äldre lärarna var bittra och arga och många av dem sa rakt ut att skolan var förstörd – politikerna hade utdelat ett Alexanderhugg på både kunskap och lärare i den svenska skolan.

Jag blev en aning deprimerad. Jag hade trots allt bra och trevliga klasser på Bergaskolan. Lite missmodigt frågade de äldre kollegorna vad man kunde göra.

– Engagera dig fackligt! Det är bara det som skiljer oss från att professionen tas ifrån oss. Låt inte 290 kommuner (och senare dessutom 750 friskolor) förstöra en kunskapsskola framöver.

Då gick jag med i lärarfacket.

Robert Elg, Lärare allmänna ämnen, i gymnasieskola

Jag är med i Sveriges Lärare för att jag tror på sammanhållning.

Jag jobbar på gymnasiet och bygger vidare på det som andra lärare har lagt grunden till. När förskollärare och lärare i låg, mellan och högstadiet får göra sitt jobb ordentligt, får jag elever som är redo för nästa steg och som jag kan hjälpa vidare mot vuxenlivet eller fortsatta studier.

Att vi är ett fack för hela utbildningskedjan känns därför självklart för mig. För att vi ska kunna göra ett bra jobb behöver vi rätt förutsättningar. Det handlar först och främst om arbetsmiljön. Vi lärare ska må bra på jobbet och ha tid att göra det vi är anställda för: att undervisa.

Men det handlar också om att få utvecklas i det vi undervisar i. Jag vill bli bäst på det jag lär ut, och då behöver jag fördjupning i mina egna ämnen, inte flummiga fortbildningsdagar som inte leder någonstans. Ingen av de frågorna kan jag lösa ensam i mitt klassrum eller på min skola.

Det kan vi bara göra tillsammans, och det är därför jag är med.

Daniel Johnson, Lärare allmänna ämnen i gymnasieskola

1 oktober 2048 – En dystopi

Hej dagboken,

Klockan är 21.45 och jag känner mig tröttare än vanligt. Det har varit ännu en lång arbetsdag och jag märker att stressen börjar sätta sig i kroppen. Jag försöker att inte tänka på morgondagen redan nu, men det är svårt.

I dag fick vi besked om att vi från nästa vecka ska undervisa fler lektioner. Skolan behöver spara pengar och beslutet var redan fattat. Utan kollektivavtal finns inga förhandlingar och inget inflytande över hur arbetet organiseras. Det är bara att anpassa sig.

Det som slår mig mest är hur många av de saker som en gång gjorde läraryrket hållbart har försvunnit. I dag åt jag min lunch med eleverna och 15 minuter senare var det lektion igen. Någon rätt till rast eller paus finns inte längre. Det förväntas att vi är tillgängliga hela tiden, och många av oss går genom arbetsdagen utan en enda stund för återhämtning. Små saker kan tyckas, men när varje dag ser likadan ut blir man snabbt sliten.

Personalrummet har ingen tid att vara i. Men om jag någon gång lyckas byta några ord med en kollega pratar vi om hur annorlunda yrket har blivit. Förr fanns en yrkesstolthet. Nu kan vem som helst anställas om de accepterar en lägre lön. När lärarlegitimationen försvann försvann också ett viktigt skydd för professionen. Det spelar mindre roll vilken utbildning eller erfarenhet man har när arbetsgivaren i första hand kan välja den billigaste lösningen.

Det märks också i löneutvecklingen. Jag har inte fått löneökning på tre år. Extra tufft är det med ekonomin eftersom vi numera måste spara mer till pensionen själva. Många skickliga lärare har lämnat skolan och det har blivit svårare att locka nya personer att utbilda sig till lärare. Jag tänker ofta på vad

eleverna förlorar när kunskap och kompetens värderas lägre än besparingar.

En kollega bröt ihop i dag, hon vet inte hur länge till hon kommer orka stanna i yrket. Jag förstår henne. Arbetsbelastningen ökar hela tiden, samtidigt som tryggheten minskar. Flera av mina kollegor går till jobbet trots att de egentligen borde vara hemma och återhämta sig. Ingen vill riskera sin anställning när villkoren kan förändras från en termin till nästa.

Det känns också märkligt att tänka på att ferietjänsten inte längre finns. Sommarlovet, som en gång gav möjlighet till återhämtning efter ett intensivt läsår, är borta. Ledigheten är kortare och osäkrare, och det förväntas ofta att vi arbetar även under perioder som tidigare var avsatta för vila. Många börjar ett nytt läsår utan att ha hunnit återhämta sig ordentligt.

När jag skriver detta funderar jag på hur läraryrket hade sett ut om ingen någonsin hade organiserat sig, förhandlat eller stått upp för våra villkor. Utan fackligt engagemang hade vi inte haft reglerad arbetstid, rätt till rast och paus, ferietjänst, föräldralön eller den lärarlegitimation som värnar kvaliteten i undervisningen. Det är lätt att glömma hur mycket som har vunnits genom att lärare har gått samman.

Nu när allt det är borta ser jag tydligt vad det egentligen betydde.

God natt.

Ta gärna kontakt med oss och säg vad du tycker!

Kontakt:
malmo@sverigeslarare.se

Skriv "Medlemsbladet" i ämnesraden så ser vi till att det hamnar hos redaktionen!

Medlemsbladet ges ut av Sveriges Lärare Malmö.

Se till att följa oss på Facebook, Instagram samt vår podcast för att hålla dig uppdaterad på vad som händer, både lokalt och nationellt, i förbundet!

Formgivning: Johan Eckman

Kontakt:
malmo@sverigeslarare.se
040 - 34 33 88

Porträtt i detta blad: Johan Eckman

Bilden på sista sidan är genererad med AI.